

JUSTITSMINISTERIET

NOTAT

Dato:
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelse
Sagsbeh: CKO
Sagsnr.: 2012-0030-1081
Dok.: Notat 4. kv. 2012

Om meddelelse af humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 4. kvartal 2012.

Justitsministeriet kan oplyse, at der i 4. kvartal 2012 blev meddelt humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 18 sager, der omfatter 15 afgørelser. Tilladelserne omfatter 44 personer.

Ved besvarelsen den 29. maj 2006 af spørgsmål nr. 117 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvilken boligsituation den eller de pågældende har befundet sig i på det tidspunkt, hvor der blev givet humanitær opholdstilladelse.

Ved besvarelsen den 5. september 2006 af spørgsmål nr. 167 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover med start fra 4. kvartal 2006 i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser, ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvor lang tid de personer, som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, har haft ophold på et asylcenter, fra de er blevet meddelt afslag på asyl, til de bliver meddelt humanitær opholdstilladelse.

Om de enkelte afgørelser kan oplyses følgende:

Den 10. oktober 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Bosnien-Hercegovina samt parrets barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregisti-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

stret boet på et asylcenter i 779 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til, at den mandlige ansøger lider af svær skizofreni, samt at han er i antipsykotisk og antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den mandlige ansøger ifølge de lægelige oplysninger er i bedring som følge af den medicinske behandling, men at han fortsat er meget handicappet på grund af sin sygdom. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Bosnien-Hercegovina ikke kan lægges til grund, at den mandlige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den mandlige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængelig i Bosnien-Hercegovina.

Den 11. oktober 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et serbisk ægtepar. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 520 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til, at den mandlige ansøger lider af paranoid psykose, uspecificeret og af PTSD, samt at han har sporadiske selvmordstanker og et veludviklet paranoidt beredskab. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den mandlige ansøger bl.a. er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Serbien ikke kan lægges til grund, at den mandlige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den medicin, som den mandlige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængelig i Serbien.

Den 22. oktober 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et serbisk ægtepar samt parrets tre børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 713 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med paranoid psykose. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den kvindelige ansøger inden for det seneste år har oplevet hallucinationer på syn og hørelse, samt at hun ofte føler sig overvåget. Ministeriet lagde i forlængelse heraf også vægt på, at den kvindelige ansøger er i antipsykotisk, antidepressiv samt beroligende medicinsk behandling, og at en afbrydelse af behandlingen vil kunne have alvorlige følger. Ministeriet lagde desuden vægt

på, at den kvindelige ansøgers psykotiske symptomer i form af forfølgelsesforestillinger ifølge de lægelige oplysninger ikke er blevet mindre udtalte, og at sygdomsbilledet i en periode har været konstant. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Serbien ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at dele af den medicin, som den kvindelige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængelig i Serbien.

Den 29. oktober 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til en afghansk kvinde. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 1148 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende kvinde ikke har familie eller netværk i Afghanistan, og at den pågældende således må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes søster er afgået ved døden, samt at det ikke har kunnet bekræftes, at den pågældende skulle have en søn i Afghanistan. Ministeriet tillagde det endvidere en vis vægt, at den pågældende har behov for hjælp til alt, bl.a. toiletbesøg, personlig pleje, indtagelse af mad, hjælp til at tage tøj af og på, samt at den pågældende er ganske hjælpeløs og ikke kan tage vare på sig selv. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældende har ophold på et plejehjem.

Den 9. november 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et iransk ægtepar samt parrets to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 2.201 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger er diagnosticeret med PTSD, vedvarende personlighedsændring efter katastrofeoplevelse og svær depression med psykosesymptomer, og at han har hallucinationer og paranoide forestillinger. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den mandlige ansøger er i antipsykotisk medicinsk behandling, og at et ophør med behandlingen vil medføre en forværring af hans tilstand. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Iran ikke kan lægges

til grund, at den mandlige ansøger kan få den nødvendige behandling i Iran, idet det dele af den medicinske behandling, som den mandlige ansøger har behov for, ikke er tilgængeligt i Iran.

Den 27. november 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parrets tre børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 378 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er præget af psykotiske symptomer i form af hørelsehallucinationer samt synshallucinationer, at hun er diagnosticeret med paranoid psykose, samt at hun er i antipsykotisk, antidepressiv og beroligende medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Kosovo ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den kvindelige ansøgers månedlige udgift i Kosovo til dele af den behandling, som hun har behov for, vil beløbe sig til i alt ca. 4.134 kr.

Den 30. november 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med demens subkortikal vaskulær med hallucinationer (svær demens som følge af blodprop med substanstab), Parkinsons syge og paranoid psykose af svær grad, samt at han er i medicinsk behandling både neurologisk og antipsykotisk. Ministeriet lagde herudover vægt på, at den pågældende ikke er i stand til at klare sig selv, at hans funktionsevne er nedsat til en ubetydelighed, at han har brug for massiv omsorg i dagligdagen, samt at han har behov for konstant overvågning. Ministeriet lagde endelig vægt på, at den pågældende er 77 år gammel, at det ikke efter ministeriets foreliggende oplysninger med sikkerhed kan lægges til grund, at den pågældende har pårørende i Kosovo, at hans ægtefælle er død, at han har en søn og svigerdatter samt parrets tre børn her i landet, og at den pågældende er helt afhængig af sønnens pleje. Idet den pågældendes tilladelse er meddelt på baggrund af en kombination af den pågældendes helbredsmæssige og personlige forhold, fandt ministeriet ikke anledning til at undersøge behandlingsmulighederne i den pågældendes hjemland.

Den 3. december 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et samle- vende par fra Kosovo samt parrets to børn. De pågældende var på tids- punktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingereg- stret boet på et asylcenter i 949 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger er diagnosticeret med paranoid psykose, samt at han har hallucinatoriske oplevelser. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den mandlige ansøger er i antipsykotisk og beroligende medicinsk behandling, at den pågældendes tilstand vurderes at være behandlingskrævende, og at enhver afbrydelse af behandlingen vil medvirke til yderligere forværring. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Kosovo ikke kan lægges til grund, at den mandlige ansøger vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindel- se til grund, at den mandlige ansøgers samlede gennemsnitlige månedlige udgift i Kosovo til dele af den behandling, som han har behov for, vil be- løbe sig til i alt ca. 1.417,50 kr.

Den 4. december 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til en bosnisk kvinde og hendes to børn. De pågældende var på tidspunktet for den med- delte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asyl- center i 410 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger li- der af paranoid skizofreni, at hun er hallucineret på syns-, høre- og føle- sensen, og at hun har været tvangsindlagt i en måned. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den kvindelige ansøger er i antipsykotisk og antide- pressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmu- lighederne i Bosnien-Hercegovina ikke kan lægges til grund, at den kvin- delige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den pågældende er i behandling med, ikke er tilgængelig i Bosnien- Hercegovina.

Den 17. december 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et af- ghansk ægtepar. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte op- holdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågæl- dende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 329 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet

under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger lider af en psykotisk lidelse, at hun har hallucinationer, at hendes helbredstilstand kan tyde på en skizofren lidelse, at hun er i antipsykotisk medicinsk behandling, at der ikke kan peges på andre antipsykotiske præparater, som vil have de samme fordele, som de præparater den pågældende behandles med, samt at en behandlingsafbrydelse må frarådes. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Afghanistan ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den kvindelige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængelig i Afghanistan.

Den 17. december 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til en afghansk kvinde. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende i februar måned 2012 fik foretaget en CT-scanning der viste, at den pågældende havde en svulst i sin ene lunge, og at den pågældende har gennemgået en langvarig og kompliceret lungeudredning med flere mislykkede vævsprøver i luftrøret og i bronkierne. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende primo oktober 2012 i samråd med hospitalet har fravalgt yderligere udredning og behandling, at hun nu kategoriseres som terminalpatient, og at hun alene er i medicinsk behandling med smertelindrende medicin samt respirationsforbedrende inhalationspræparater.

Den 20. december 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et afghansk ægtepar samt parrets fire børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 973 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om den mandlige ansøgers psykiske tilstand, herunder at han er diagnosticeret med udifferentieret skizofreni, og at han er i antipsykotisk, antidepressiv og beroligende medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at et behandlingsophør vil medføre en betydelig forværring af den mandlige ansøgers psykiske tilstand, samt at den mandlige ansøger er så funktionsreduceret og afhængig af tilsyn, pleje og støtte i hverdagen, at der vurderes at være behov for placering i institution. Ministeriet lagde i den forbindelse også vægt på, at den mandlige ansøger vurderes at ville være i vedvarende og overhængende helbredsrisiko uden konstant opsyn. Ministeriet lagde

herudover vægt på, at det ifølge ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Afghanistan ikke kan lægges til grund, at den mandlige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at dele af den medicin, som den mandlige ansøger har behov for, ikke er tilgængelig i Afghanistan.

Den 20. december 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et afghansk ægtepar samt parrets myndige datter. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 2009 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. De pågældendes datter havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 115 dage, siden hun fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger er diagnosticeret med demens ved Alzheimers sygdom, personlighedsændring efter katastrofeoplevelse, posttraumatisk hjernesyndrom og KOL i exacerbation (akut forværring af en sygdom eller et symptom), at han er ude af stand til at klare sig selv, at hans funktionsevne er aftagende, samt at han har behov for kontinuerlig pleje af helst professionelt personale fremover. Ministeriet lagde herudover en vis vægt på, at den mandlige ansøger er 75 år gammel, og at det ikke efter de for ministeriet foreliggende oplysninger med sikkerhed kan lægges til grund, at nogen af de pågældende har pårørende i Afghanistan, hvorfor de vil være i en særlig sårbar situation ved en tilbagevenden til Afghanistan. Idet de pågældendes tilladelse er meddelt på baggrund af en kombination af den mandlige ansøgers helbredsmæssige og personlige forhold, fandt ministeriet ikke anledning til at undersøge behandlingsmulighederne i de pågældendes hjemland.

Den 21. december 2012 meddelte ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 630 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger lider af en svær psykisk lidelse, at hun ikke er i stand til at tage vare på sig selv, og at hun er diagnosticeret med en svær PTSD med psykotiske og svære depressive symptomer. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den kvindelige ansøger er i antipsykotisk, antidepressiv og beroligende medicinsk behandling, samt at hun har behov for behandling både i form af medicin og i form af samtaleforløb. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge

ministeriets foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Kosovo ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at et af de præparater, som den kvindelige ansøger er i behandling med efter en lægelig vurdering i den konkrete sag, ikke vil kunne erstattes med et andet præparat, og at ministeriet ikke aktuelt er i besiddelse af generelle oplysninger om, hvornår der foreligger et sådant særligt tilfælde, der vil kunne medføre, at en psykiater kan anvende chlorprothixene (Cloxan, Taractan, Truxal) i patientbehandlingen i Kosovo.

Den 21. december meddelte ministeriet opholdstilladelse til et iransk ægtepar. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse ikke meddelt afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger lider af kræft i lungerne, venstre overarmsknogle og underhuden, samt kræft i rygsøjlen og korsbenet. Ministeriet lagde endvidere vægt på de lægelige oplysninger i sagen om, at den kvindelige ansøger kun kan gives lindrende strålebehandling for sin kræftsygdom, at hun er i massiv smertestillende behandling, at hun er lam og betydelig plejekrævende, samt at der er ansøgt om terminalbevilling til hendes medicin. Henset til sagens konkrete omstændigheder fandt ministeriet ikke anledning til at undersøge behandlingsmulighederne i Iran.